RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 2916/74

af 18. november 1974

om åbning, fordeling og forvaltning af et fællesskabstoldkontingent for andre vævede stoffer af bomuld, henhørende under pos. 55.09 i den fælles toldtarif, med oprindelse i Israel

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 113,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

Aftalen mellem Det europæiske økonomiske Fællesskab og staten Israel, undertegnet i Luxembourg den 29. juni 1970, foreskriver i artikel 2, stk. 1, jfr. artikel 3 i bilag I, åbning fra Fællesskabets side af et fællesskabstoldkontingent på 225 tons andre vævede stoffer af bomuld, henhørende under pos. 55.09 i den fælles toldtarif, med oprindelse i Israel og gældende for perioden fra 1. januar 1975 til 30. september 1975; i medfør af artikel 1 i nævnte bilag er tolden for dette kontingent lig med 50 % af satserne i den fælles toldtarif for de pågældende varer; dette fællesskabstoldkontingent er tilpasset kontingenttolden på 6,5 %, 7 %, 7 % og 7,5 % for varer henhørende under henholdsvis pos. 55.09 A I, A II, B I og B II;

det pågældende fællesskabstoldkontingent bør åbnes; som følge af muligheden for iværksættelse af en anden præferenceordning på grundlag af en ny aftale mellem Det europæiske økonomiske Fællesskab og staten Israel er det dog hensigtsmæssigt at begrænse kontingentperioden, således at den udløber på ikrafttrædelsesdatoen for den ovennævnte ny aftale;

der bør navnlig skabes sikkerhed for lige og fortsat adgang for alle Fællesskabets importører til nævnte kontingent samt anvendelse uden afbrydelse af de satser, der er fastsat for nævnte kontingent ved enhver indførsel af de pågældende varer i medlemsstaterne, indtil kontingentet er opbrugt; et system for udnyttelse af fællesskabstoldkontingentet på grundlag af en fordeling mellem medlemsstaterne, synes at ville respektere nævnte kontingents fællesskabskarakter med hensyn til de ovenfor fremførte principper; for bedst muligt at svare til den faktiske udvikling på markedet for de pågældende varer, skal denne fordeling foretages i forhold til medlemsstaternes behov, der på den ene side beregnes på grundlag af de statistiske oplysninger vedrørende indførsler fra Israel i en repræsentativ referenceperiode og på den anden side på grundlag af de økonomiske udsigter for den pågældende kontingentperiode;

i de sidste tre år, for hvilke der foreligger statistiske oplysninger, repræsenterer indførslerne i hver medlemsstat i forhold til indførslerne i Fællesskabet af de pågældende varer fra Israel følgende procentdele:

	1971	1972	1973
Tyskland	89,9	94,5	89,8
Benelux	—	0,5	0,1
Frankrig	2,5	2,5	4,6
Italien	7,6	2,5	5,5

under hensyn til disse faktorer og til de forudberegninger, der er forelagt af medlemsstaterne, kan den første procentvise fordeling af det samlede kontingent tilnærmelsesvis fastsættes således:

Tyskland	88,9
Benelux	1,3
Frankrig	4,5
Italien	5,3

for at tage hensyn til udviklingen af indførslerne af de pågældende varer i de forskellige medlemsstater, bør toldkontingentet deles i to dele, idet den første del fordeles mellem medlemsstaterne og den anden del udgør en reserve, der yderligere skal dække behovet i de medlemsstater, der har opbrugt deres oprindelige kvota; for at yde importørerne i hver medlemsstat en vis sikkerhed, bør den første del af fællesskabskontingentet fastsættes på et niveau, der i det foreliggende tilfælde kunne ligge på 75 % af kontingentmængden;

medlemsstaternes oprindelige kvoter kan opbruges mere eller mindre hurtigt; for at tage hensyn til dette og for at undgå enhver afbrydelse, er det vigtigt, at hver medlemsstat, der næsten fuldstændigt har opbrugt sin oprindelige kvota, trækker en supplerende kvota på reserven; hver medlemsstat skal trække på reserven, når hver af dens supplerende kvoter er næsten fuldstændigt opbrugt, og dette så mange gange, som reserven tillader det; de oprindelige kvoter og de supplerende kvoter skal være gyldige indtil kontingentperiodens slutning; denne form for forvaltning kræver et snævert samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen, som især skal kunne følge udnyttelsesgraden af det samlede kontingent og underrette medlemsstaterne herom;

såfremt der på en bestemt dato i kontingentperioden findes en betydelig rest af tildelingen i en af medlemsstaterne, er det nødvendigt, at denne tilbagefører en væsentlig del heraf til reserven, for at undgå at en del af fællesskabskontingentet forbliver uudnyttet i en medlemsstat, medens den kunne anvendes i andre;

da kongeriget Belgien, kongeriget Nederlandene og storhertugdømmet Luxembourg er forenet i og repræsenteres af Den økonomiske Union Benelux, kan enhver disposition vedrørende forvaltningen af de kvoter, der tildeles nævnte økonomiske union, træffes af et af dens medlemmer —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Fra den 1. januar 1975 og indtil ikrafttrædelsesdatoen for en ny aftale mellem Det europæiske økonomiske Fællesskab og staten Israel, dog senest indtil den 30. september 1975, suspenderes tolden i den fælles toldtarif delvist for varer med oprindelse i Israel til de satser, der er angivet ud for hvert enkelt vare, inden for rammerne af et samlet fællesskabstoldkontingent på 225 tons:

Pos. i den fælles toldtarif	Varebeskrivelse	Toldsatser (%)
55.09	Andre vævede stoffer af bomuld:	
	A. Med indhold af bomuld på 85 vægtprocent og derover:	
	I. Af bredde under 85 cm	6,5
	II. Af bredde 85 cm og derover	7,0
	B. I andre tilfælde:	
	I. Af bredde under 85 cm	7,0
	II. Af bredde 85 cm og derover	7,5

Artikel 2

1. En første del på 169 tons af det i artikel 1 nævnte fællesskabstoldkontingent fordeles mellem medlemsstaterne; kvoterne, der med forbehold af artikel 5 gælder indtil udløbet af den i artikel 1 fastsatte periode, andrager nedennævnte mængder:

Tyskland	150 tons
Benelux	2 tons
Frankrig	8 tons
Italien	9 tons

2. Den anden del, der omfatter en mængde på 56 tons, udgør reserven.

Artikel 3

1. Såfremt en medlemsstats oprindelige kvota — således som fastsat i artikel 2, stk. 1 — eller samme kvota nedsat med den del, der er tilbageført til reserven — såfremt artikel 5 har fundet anvendelse — er udnyttet med op til 90 % eller derover, foranstalter denne medlemsstat straks ved meddelelse til Kommissionen, i det omfang reservemængden tillader det, trækning af en anden kvota, på 15 % af den oprindelige kvota, eventuelt afrundet til den højere enhed.

2. Såfremt den oprindelige kvota er opbrugt, og den af en medlemsstat trukne anden kvota er udnyttet med op til 90 % eller derover, foranstalter denne medlemsstat under de i stk. 1 fastsatte betingelser,

trækning af en tredje kvota, på 7,5 % af dens oprindelige kvota, eventuelt afrundet til den højere enhed.

3. Såfremt den anden kvota er opbrugt, og den af en medlemsstat, trukne tredje kvota er udnyttet med op til 90 % eller derover, foranstalter denne medlemsstat på samme betingelser, trækning af en fjerde kvota, der er lig med den tredje.

Denne fremgangsmåde anvendes analogt, indtil reserven er opbrugt.

4. Uanset stk. 1, 2 og 3 kan medlemsstaterne trække mindre kvoter, end fastsat i disse stk., såfremt der er grund til at antage, at disse ikke vil blive opbrugt. De underretter Kommissionen om de grunde, der har foranlediget anvendelse af dette stk.

Artikel 4

De supplerende kvoter, der trækkes i medfør af artikel 3, gælder indtil udløbet af den i artikel 1 fastsatte periode.

Artikel 5

Såfremt en medlemsstat ikke har opbrugt sin oprindelige kvota den 15. juli 1975, tilbagefører den til reserven senest den 1. august 1975 den uudnyttede del af denne kvota, som overstiger 20 % af grundmængden. Den kan tilbageføre en større mængde, såfremt der er grund til at antage, at denne ikke vil blive udnyttet.

Medlemsstaterne underretter senest den 1. august 1975 Kommissionen om de samlede indførsler, der er gennemført indtil den 15. juli 1975 inklusive og afskrevet på fællesskabskontingentet samt om den eventuelle del af deres oprindelige kvota, som de tilbagefører til reserven.

Artikel 6

Kommissionen fører regnskab over mængderne af de kvoter, der er åbnet af medlemsstaterne i overensstemmelse med artiklerne 2 og 3 og underretter hver af disse, så snart den har modtaget meddelelserne om reservens udnyttelsesgrad.

Den underretter senest den 5. august 1975 medlemsstaterne om reservemængden, efter at tilbageførslerne er foretaget i henhold til artikel 5.

Den drager omsorg for, at det træk, hvormed reserven opbruges, begrænses til den disponible rest, og med henblik derpå angiver den størrelsen af denne rest til den medlemsstat, der foretager dette sidste træk.

Artikel 7

1. Medlemsstaterne træffer enhver hensigtsmæssig foranstaltning med henblik på, at åbningen af de supplerende kvoter, som de har trukket i henhold til artikel 3, gør det muligt uden afbrydelse at foretage afskrivninger på deres sammenlagte andele af fællesskabskontingentet.

2. Medlemsstaterne yder de importører af den pågældende vare, der er etableret på deres område, sikkerhed for fri adgang til de kvoter, der tildeles dem.

3. Medlemsstaterne afskriver indførslerne af de pågældende varer på deres kvoter, efterhånden som disse varer forelægges i tolden med angivelse til fri omsætning.

4. Udnyttelsesgraden af medlemsstaternes kvoter konstateres på grundlag af de indførsler, der afskrives på de i stk. 3, opstillede betingelser.

Artikel 8

Medlemsstaterne underretter regelmæssigt Kommissionen om de indførsler, der faktisk er afskrevet på deres kvoter.

Artikel 9

Medlemsstaterne og Kommissionen indgår et snævert samarbejde for at denne forordning overholdes.

Artikel 10

Denne forordning træder i kraft den 1. januar 1975.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. november 1974.

På Rådets vegne
CH. BONNET
Formand